

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZIMA NA IMOVINU

Član 1.

U Zakonu o porezima na imovinu („Službeni glasnik RS”, br. 26/01, 45/02-SUS, 80/02, 80/02-dr. zakon, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 i 57/12-US), član 2. menja se i glasi:

„Član 2.

Porez na imovinu iz člana 1. tačka 1) ovog zakona (u daljem tekstu: porez na imovinu), plaća se na nepokretnosti koje se nalaze na teritoriji Republike Srbije, i to na:

- 1) pravo svojine, odnosno na pravo svojine na zemljištu površine preko 10 ari;
- 2) pravo zakupa stana ili stambene zgrade konstituisano u korist fizičkih lica, u skladu sa zakonom kojim je uređeno stanovanje, odnosno socijalno stanovanje, odnosno zakonom kojim su uređene izbeglice, za period duži od jedne godine ili na neodređeno vreme;
- 3) pravo korišćenja građevinskog zemljišta površine preko 10 ari, u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravni režim građevinskog zemljišta;
- 4) pravo korišćenja nepokretnosti u javnoj svojini od strane imaoca prava korišćenja, u skladu sa zakonom kojim se uređuje javna svojina;
- 5) korišćenje nepokretnosti u javnoj svojini od strane korisnika nepokretnosti, u skladu sa zakonom kojim se uređuje javna svojina;
- 6) državinu nepokretnosti na kojoj imalac prava svojine nije poznat ili nije određen;
- 7) državinu nepokretnosti u javnoj svojini, bez pravnog osnova;
- 8) državinu i korišćenje nepokretnosti po osnovu ugovora o finansijskom lizingu.

Nepokretnostima, u smislu stava 1. ovog člana, smatraju se:

- 1) zemljište, i to: građevinsko, poljoprivredno, šumsko i drugo;
- 2) stambene, poslovne i druge zgrade, stanovi, poslovne prostorije, garaže i drugi (nadzemni i podzemni) građevinski objekti, odnosno njihovi delovi (u daljem tekstu: objekti).

Kad na nepokretnosti postoji neko od prava, odnosno korišćenje ili državina, iz stava 1. tač. 2) do 8) ovog člana, porez na imovinu plaća se na to pravo, odnosno na korišćenje ili državinu, a ne na pravo svojine.”

Član 2.

Član 4. menja se i glasi:

„Član 4.

Obveznik poreza na imovinu je pravno i fizičko lice koje je na nepokretnosti na teritoriji Republike Srbije:

- 1) imalac prava iz člana 2. stav 1. tač. 1) do 4) ovog zakona;
- 2) korisnik nepokretnosti u javnoj svojini iz člana 2) stav 1. tačka 5) ovog zakona;
- 3) držalac nepokretnosti iz člana 2. stav 1. tač. 6) i 7) ovog zakona;
- 4) primalac lizinga iz člana 2. stav 1. tačka 8) ovog zakona.

Kada su na istoj nepokretnosti više lica obveznici, obveznik je svako od tih lica srazmerno svom udelu u odnosu na celu nepokretnost.

Kada udeli obveznika iz stava 2. ovog člana na istoj nepokretnosti nisu određeni, za svrhu oporezivanja porezom na imovinu smatraće se da su jednaki.

Obveznik poreza na imovinu iz stava 1. ovog člana koji ne vodi poslovne knjige (u daljem tekstu: obveznik koji ne vodi poslovne knjige), u smislu oporezivanja porezom na imovinu, jeste:

- 1) fizičko lice koje ostvaruje prihode od samostalne delatnosti u skladu sa zakonom kojim se uređuje oporezivanje dohotka građana (u daljem tekstu: preduzetnik) koji porez na dohodak građana na prihode od samostalne delatnosti plaća na paušalno utvrđen prihod;
- 2) drugo lice koje ne vodi poslovne knjige u skladu sa propisima Republike Srbije;
- 3) preduzetnik koji vodi poslovne knjige - za imovinu koja nije evidentirana u njegovim poslovnim knjigama.

Obveznik poreza na imovinu iz stava 1. ovog člana koji vodi poslovne knjige (u daljem tekstu: obveznik koji vodi poslovne knjige), u smislu oporezivanja porezom na imovinu, jeste:

- 1) pravno lice koje vodi poslovne knjige u skladu sa propisima Republike Srbije;
- 2) ogranak i drugi organizacioni deo stranog pravnog lica koji obavlja privrednu delatnost u Republici Srbiji i koji poslovne knjige vodi u skladu sa propisima Republike Srbije;
- 3) preduzetnik koji vodi poslovne knjige - za imovinu koju je evidentirao u svojim poslovnim knjigama (u daljem tekstu: imovina u poslovnim knjigama), osim preduzetnika iz stava 4. tačka 1) ovog člana;
- 4) drugo lice koje vodi poslovne knjige u skladu sa propisima Republike Srbije, osim preduzetnika iz stava 4. tačka 3) ovog člana.

Status obveznika poreza na imovinu ne može biti osnov za sticanje bilo kog prava na nepokretnosti.”

Član 3.

Član 5. menja se i glasi:

"Član 5.

Osnovica poreza na imovinu za nepokretnosti poreskog obveznika koji ne vodi poslovne knjige je vrednost nepokretnosti utvrđena u skladu sa ovim zakonom.

Vrednost nepokretnosti iz stava 1. ovog člana utvrđuje organ jedinice lokalne samouprave nadležan za utvrđivanje, naplatu i kontrolu izvornih prihoda jedinice lokalne samouprave (u daljem tekstu: organ jedinice lokalne samouprave).

Vrednost nepokretnosti iz stava 1. ovog člana, osim zemljišta, može se umanjiti za amortizaciju po stopi do 1% godišnje primenom proporcionalne metode, a najviše do 40%, počev od isteka svake kalendarske godine u odnosu na godinu u kojoj je izvršena izgradnja, odnosno poslednja rekonstrukcija objekta, a na osnovu odluke skupštine jedinice lokalne samouprave o visini stope amortizacije koja važi na dan 15. decembra godine koja prethodi godini za koju se utvrđuje porez na imovinu i koja je objavljena u skladu sa ovim zakonom.

Ako skupština jedinice lokalne samouprave ne utvrdi visinu stope amortizacije, ili je ne utvrdi u skladu sa ovim zakonom, ili je utvrdi a ne objavi u skladu sa stavom 3. ovog člana, kod utvrđivanja poreza na imovinu vrednost nepokretnosti iz stava 1. ovog člana ne umanjuje se za amortizaciju.”

Član 4.

Član 6. menja se i glasi:

„Član 6.

Vrednost nepokretnosti iz člana 5. ovog zakona utvrđuje se primenom sledećih elemenata:

- 1) korisna površina;
- 2) prosečna cena kvadratnog metra (u daljem tekstu: prosečna cena) odgovarajućih nepokretnosti u zoni u kojoj se nalazi nepokretnost.

Korisna površina zemljišta je njegova ukupna površina, a korisna površina objekta je zbir podnih površina između unutrašnjih strana spoljnih zidova objekta (isključujući površine balkona, terasa, lođa, neadaptiranih tavanskih prostora i prostora u zajedničkoj nedeljivoj svojini svih vlasnika ekonomski deljivih celina u okviru istog objekta).

Zone iz stava 1. tačka 2) ovog člana predstavljaju delove teritorije jedinice lokalne samouprave koje nadležni organ jedinice lokalne samouprave odlukom može odrediti odvojeno za naselja prema vrsti naselja (selo, grad) i izvan naselja ili jedinstveno za naselja i izvan naselja, prema komunalnoj opremljenosti i opremljenosti javnim objektima, saobraćajnoj povezanosti sa centralnim delovima jedinice lokalne samouprave, odnosno sa radnim zonama i drugim sadržajima u naselju (u daljem tekstu: zone).

Jedinica lokalne samouprave dužna je da na svojoj teritoriji odredi najmanje dve zone u skladu sa stavom 3. ovog člana.

Prosečnu cenu odgovarajućih nepokretnosti po zonama na teritoriji jedinice lokalne samouprave, utvrđuje svaka jedinica lokalne samouprave aktom nadležnog organa, na osnovu cena ostvarenih u prometu odgovarajućih nepokretnosti po zonama u periodu od 1. januara do 30. septembra godine koja prethodi godini za koju se utvrđuje porez na imovinu (u daljem tekstu: tekuća godina).

Prosečna cena u zoni u kojoj nije bilo najmanje tri prometa (u daljem tekstu: zona u kojoj nije bilo prometa) odgovarajućih nepokretnosti u periodu iz stava 5. ovog člana, za te nepokretnosti utvrđuje se na osnovu proseka prosečnih cena ostvarenih u graničnim zonama u kojima je u tom periodu bilo najmanje tri prometa odgovarajućih nepokretnosti.

Granične zone iz stava 6. ovog člana su zone čije se teritorije graniče sa zonom u kojoj nije bilo prometa, nezavisno od toga kojoj jedinici lokalne samouprave pripadaju.

Ako ni u graničnim zonama iz stava 7. ovog člana nije bilo prometa odgovarajućih nepokretnosti u periodu iz stava 5. ovog člana, osnovica poreza na imovinu za te nepokretnosti u zoni u kojoj nije bilo prometa jednaka je osnovici poreza na imovinu te, odnosno odgovarajuće nepokretnosti u toj zoni obveznika koji ne vodi poslovne knjige za tekuću godinu.

Osnovica poreza na imovinu za nepokretnost obveznika koji ne vodi poslovne knjige u jedinici lokalne samouprave koja u skladu sa ovim zakonom nije odredila zone jednaka je osnovici poreza na imovinu za tekuću godinu te, odnosno druge odgovarajuće nepokretnosti obveznika koji ne vodi poslovne knjige, za odgovarajuću površinu.”

Član 5.

Posle člana 6. dodaje se član 6a, koji glasi:

„Član 6a

Za svrhu utvrđivanja osnovice poreza na imovinu, nepokretnosti se razvrstavaju u sledeće grupe odgovarajućih nepokretnosti:

- 1) građevinsko zemljište;
- 2) poljoprivredno zemljište;
- 3) šumsko zemljište;
- 4) stanovi;
- 5) kuće za stanovanje;
- 6) poslovne zgrade i drugi (nadzemni i podzemni) građevinski objekti koji služe za obavljanje delatnosti;
- 7) garaže i garažna mesta.

Ako objekat čini više posebnih celina koje se u smislu stava 1. ovog člana mogu svrstati u različite grupe, svaka posebna celina u okviru objekta se, za potrebe utvrđivanja poreza na imovinu, svrstava u odgovarajuću grupu nepokretnosti.

Objekat koji je jedinstvena celina mešovitog karaktera, za potrebe utvrđivanja poreza na imovinu, razvrstava se u skladu sa stavom 1. ovog člana prema pretežnoj nameni.”

Član 6.

Član 7. menja se i glasi:

„Član 7.

Osnovica poreza na imovinu za nepokretnosti obveznika koji vodi poslovne knjige i čiju vrednost u poslovnim knjigama iskazuje po metodu fer vrednosti u skladu sa međunarodnim računovodstvenim standardima (MRS), odnosno međunarodnim standardima finansijskog izveštavanja (MSFI) i usvojenim računovodstvenim politikama je fer vrednost iskazana na poslednji dan poslovne godine obveznika u tekućoj godini.

Osnovicu poreza na imovinu poreskog obveznika koji nepokretnosti u svojim poslovnim knjigama ne iskazuje u skladu sa stavom 1. ovog člana čini:

- 1) za neizgrađeno zemljište - vrednost zemljišta;
- 2) za ostale nepokretnosti - vrednost objekata uvećana za vrednost pripadajućeg zemljišta.

Vrednost nepokretnosti iz stava 2. ovog člana poreski obveznik utvrđuje procenom prema elementima iz člana 6. stav 1. ovog zakona.

Izuzetno od stava 3. ovog člana, vrednost nepokretnosti je vrednost iskazana u poslovnim knjigama na poslednji dan poslovne godine obveznika (u daljem tekstu: knjigovodstvena vrednost) u tekućoj godini, i to za:

- 1) eksploataciona polja i eksploatacione objekte;
- 2) objekte u kojima su smešteni proizvodni pogoni prerađivačke industrije koji se koriste za obavljanje delatnosti;
- 3) objekte za proizvodnju, prenos i distribuciju električne energije, osim trgovine i upravljanja;
- 4) objekte za proizvodnju gasa;
- 5) objekte za proizvodnju pare, tople vode, hladnog vazduha i leda;
- 6) objekte za tretman i odlaganje otpada;
- 7) objekte u kojima se odvijaju procesi neophodni za ponovnu upotrebu materijala;
- 8) skladišne i stovarišne objekte.

Nepokretnosti iz stava 4. ovog člana opredeljuju se prema njihovoj nameni u skladu sa propisima kojima se uređuje klasifikacija delatnosti.

Za nepokretnosti iz stava 4. ovog člana koje obveznik u poslovnim knjigama iskazuje posebno od vrednosti pripadajućeg zemljišta, osim eksploatacionih polja, osnovicu poreza na imovinu čini zbir knjigovodstvenih vrednosti objekata i vrednosti pripadajućih zemljišta koje su procenjene u skladu sa stavom 3. ovog člana.

Ako obveznik vrednost zemljišta i vrednost objekata iz stava 4. ovog člana ne iskazuje posebno u svojim poslovnim knjigama, osnovica poreza na imovinu za zemljište i objekat koji se na njemu nalazi, kao jedinstvenu celinu, čini vrednost zemljišta utvrđena u skladu sa stavom 3. ovog člana uvećana za građevinsku vrednost objekta procenjenu od strane ovlašćenog veštaka građevinske struke sa stanjem na poslednji dan poslovne godine obveznika u tekućoj godini.

Izuzetno od st. 1. do 7. ovog člana, osnovica poreza na imovinu za žičare, puteve, pruge i druge infrastrukturne objekte, kao i za kablovsku kanalizaciju i druge podzemne građevinske objekte u koje su smeštene mreže namenjene protoku vode (za piće, atmosferske, otpadne i dr.), vodene pare, tople ili vrele vode za potrebe grejanja i druge potrebe korisnika, gasa, nafte i naftnih derivata, telekomunikacija i slično, je knjigovodstvena vrednost objekata na poslednji dan poslovne godine obveznika u tekućoj godini.

Za nepokretnost koju obveznik koji vodi poslovne knjige izgradi, stekne, ili mu po drugom osnovu nastane poreska obaveza u toku godine za koju se utvrđuje porez na imovinu (u daljem tekstu: poreska godina), osnovica poreza na imovinu za tu godinu je njena nabavna vrednost iskazana u poslovnim knjigama obveznika, a za naredne godine utvrđuje se primenom st. 1. do 8. i stava 10. ovog člana.

Obveznik iz člana 4. stav 1. tačka 2) ovog zakona koji vodi poslovne knjige osnovicu poreza na imovinu za nepokretnosti čiji je držalac utvrđuje u skladu sa čl. 5, 6. i 6a ovog zakona.

Pripadajućim zemljištem, u smislu stava 2. tačka 2) ovog člana, smatra se katastarska parcela zemljišta na kojoj se nalazi objekat ili njegov deo, odnosno deo zemljišta određen granicom (međom) – ako takav deo postoji.”

Član 7.

Član 7a menja se i glasi:

„Član 7a

Jedinica lokalne samouprave dužna je da objavi akt kojim se utvrđuju prosečne cene odgovarajućih nepokretnosti u zonama u skladu sa članom 6. st. 5. i 6. ovog zakona do 30. novembra svake tekuće godine, na način na koji se objavljuju njeni opšti akti.

U slučaju iz člana 6. stav 8. ovog zakona jedinica lokalne samouprave dužna je da, do isteka roka iz stava 1. ovog člana, objavi prosečne cene odgovarajućih nepokretnosti na osnovu kojih je za tekuću godinu utvrđena osnovica poreza na imovinu za nepokretnosti obveznika koji ne vode poslovne knjige i to u zoni koja je, prema odluci nadležnog organa te jedinice lokalne samouprave, utvrđena kao najopremljenija u smislu člana 6. stav 3. ovog zakona (u daljem tekstu: najopremljenija zona).

U slučaju iz člana 6. stav 8. ovog zakona obveznici koji vode poslovne knjige za potrebe utvrđivanja osnovice poreza na imovinu prosečne cene iz stava 2. ovog člana množe koeficijentima koje utvrđuje jedinica lokalne samouprave aktom nadležnog organa, za svaku zonu na svojoj teritoriji, a koji ne mogu biti veći od:

- 1) 1,00 - za nepokretnosti u najopremljenijim zonama;
- 2) 0,80 - za nepokretnosti u zonama koje se u toj jedinici lokalne samouprave graniče sa zonama iz tačke 1) ovog stava;
- 3) 0,40 - za nepokretnosti u zonama seoskih naselja;
- 4) 0,30 - za nepokretnosti u zonama izvan seoskih i gradskih naselja;
- 5) 0,60 - za ostale zone u toj jedinici lokalne samouprave.

Jedinica lokalne samouprave dužna je da objavi akte kojima se utvrđuju zone, najopremljenije zone, kao i koeficijenti za nepokretnosti u zonama, do 30. novembra tekuće godine na način iz stava 1. ovog člana, kao i svaku promenu tih akata.

Ako jedinica lokalne samouprave do isteka roka iz stava 4. ovog člana ne objavi koeficijente za nepokretnosti u zonama ili ih utvrdi preko maksimalnog iznosa iz stava 4. ovog člana, u slučaju iz člana 6. stav 8. ovog zakona osnovica poreza na imovinu utvrdiće se primenom koeficijenta iz stava 4. ovog člana za nepokretnosti u odgovarajućoj zoni.

Ako jedinica lokalne samouprave ne objavi akt kojim utvrđuje prosečne cene odgovarajućih nepokretnosti u zonama do 30. novembra tekuće godine, kao i akt kojim utvrđuje zone i najopremljenije zone u skladu sa stavom 4. ovog člana, osnovica poreza na imovinu na nepokretnosti obveznika koji vodi poslovne knjige je knjigovodstvena vrednost iskazana na poslednji dan poslovne godine obveznika u tekućoj godini.

Jedinica lokalne samouprave dužna je da akte iz člana st. 1. do 4. ovog člana i odluku o stopama poreza na imovinu objavi i na svojoj internet strani.

Osnovica poreza na imovinu za nepokretnosti za koje obveznik nije podneo poresku prijavu utvrđuje se upoređivanjem sa osnovicom poreza na imovinu u poreskoj godini za odgovarajuće nepokretnosti obveznika koji vodi, odnosno koji ne vodi poslovne knjige, kao i drugih podataka kojima raspolaže nadležni organ jedinice lokalne samouprave.”

Član 8.

Član 9. menja se i glasi:

„Član 9.

Državni organi i organizacije, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave dužni su da na zahtev organa jedinice lokalne samouprave, u roku od 15 dana od dana prijema zahteva, dostave podatke kojima raspolažu vršeći poslove iz svoje nadležnosti, a koji su od značaja za utvrđivanje poreza na imovinu.

Organ jedinice lokalne samouprave ne plaća takse, naknade i druge troškove, za podatke koje pribavlja od organa iz stava 1. ovog člana za potrebe utvrđivanja poreza na imovinu.”

Član 9.

Član 10. menja se i glasi:

„Član 10.

Obaveza po osnovu poreza na imovinu nastaje najranijim od sledećih dana: danom sticanja prava, danom početka korišćenja, danom osposobljavanja, danom izdavanja upotrebne dozvole, odnosno danom omogućavanja korišćenja imovine na drugi način.”

Član 10.

U članu 12. stav 1, u uvodnoj rečenici reči: „prava na nepokretnosti iz člana 2. ovog zakona” zamenjuju se rečju: „nepokretnosti”.

Tačka 1) menja se i glasi:

„1) u javnoj svojini koje koriste direktni i indirektni korisnici budžetskih sredstava, korisnici sredstava organizacija za obavezno socijalno osiguranje i drugi korisnici javnih sredstava koji su uključeni u sistem konsolidovanog računa trezora, prema propisima kojima se uređuje budžetski sistem, osim javnih preduzeća;”.

Tačka 7) menja se i glasi:

„7) puteve, pruge i druga dobra u opštoj upotrebi u javnoj svojini, prema propisima kojima se uređuje javna svojina, kao i na izgrađene obale za pristajanje plovila (kejske zidove i slično), brodske prevodnice, manevarsku površinu i poletno sletne staze na aerodromima;”.

Posle tačke 7) dodaje se tačka 7a), koja glasi:

„7a) vodno zemljište i vodne objekte koji su upisani u registar katastra vodnog dobra, odnosno katastra vodnih objekata, osim na objekte za uzgoj riba (ribnjake);”.

U tački 8) posle reči: „plaća” dodaju se zapeta i reči: „osim na zemljište pod skladišnim ili stovarišnim objektom”.

U stavu 3. reči: „tač. 1)” zamenjuju se rečima: „tač. 2)”.

Stav 6. menja se i glasi:

„Porez na imovinu na nepokretnosti obveznika koji vodi poslovne knjige, koje od nastanka poreske obaveze iskazuje u svojim poslovnim knjigama kao dobro isključivo namenjeno daljoj prodaji, ne plaća se za godinu u kojoj je poreska obaveza nastala, kao ni za godinu koja sledi toj godini.”

Dodaje se stav 7, koji glasi:

„U slučaju iz člana 7. stav 7. ovog zakona obveznik nema pravo na poresko oslobođenje iz stava 1. tačka 8) ovog člana.”

Član 11.

U članu 13. stav 1. reči: „na prava iz člana 2. ovog zakona” brišu se, a reč: „RSD” zamenjuje se rečju: „dinara”.

Član 12.

Član 14. menja se i glasi:

„Član 14.

Porez na nasleđe i poklon plaća se na pravo svojine i druga prava na nepokretnosti iz člana 2. stav 1. ovog zakona, koje naslednici naslede, odnosno poklonoprимci prime na poklon.

Porez na nasleđe i poklon plaća se i na nasleđeni, odnosno na poklon primljeni:

- 1) gotov novac;
- 2) štedni ulog;
- 3) depozit u banci;
- 4) novčano potraživanje;
- 5) pravo intelektualne svojine;
- 6) pravo svojine na vozilu, plovilu, odnosno vazuhoplovu i drugim pokretnim stvarima.

Poklonom, u smislu ovog zakona, smatra se i prenos bez naknade imovine pravnog lica, koja je predmet oporezivanja u skladu sa odredbama st. 1, 2. i 4. do 6. ovog člana.

Poklonom, u smislu ovog zakona, ne smatra se:

1) prenos bez naknade prava na nepokretnostima i pokretnim stvarima iz st. 1. do 3. ovog člana na koji se plaća porez na dodatu vrednost, u skladu sa propisima kojima se uređuje porez na dodatu vrednost, nezavisno od postojanja ugovora o poklonu;

2) prihod fizičkog lica po osnovima koji su izuzeti iz dohotka za oporezivanje, odnosno koji je predmet oporezivanja porezom na dohodak građana, u skladu sa zakonom kojim se uređuje oporezivanje dohotka građana;

3) prihod pravnog lica koji se uključuje u obračun osnovice za oporezivanje porezom na dobit pravnih lica, u skladu sa zakonom kojim se uređuje oporezivanje dobiti pravnih lica.

Od oporezivanja po ovom zakonu izuzima se prenos dobitka u igri na sreću sa organizatora igre na dobitnika.

Od oporezivanja porezom na nasleđe i poklon izuzima se nasleđe, odnosno poklon, i to:

- 1) udela u pravnom licu, odnosno hartija od vrednosti;
- 2) mopeda, motokultivatora, traktora, radnih mašina, državnih vazduhoplova, odnosno vazduhoplova bez sopstvenog pogona;

3) novca, prava, odnosno stvari iz st. 2. i 3. ovog člana, koje naslednik nasledi, odnosno poklonoprimalac primi na poklon, od istog lica, za vrednost nasleđa odnosno poklona, do 100.000 dinara u jednoj kalendarskoj godini po svakom od tih osnova.”

Član 13.

U članu 15. st. 2. i 3. reči: „stav 2.” zamenjuju se rečima: „st. 2. i 3.”

Dodaje se stav 4, koji glasi:

„Za svrhu oporezivanja porezom na nasleđe i poklon i porezom na prenos apsolutnih prava, u pogledu rezidentstva pravnog lica primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje porez na dobit pravnih lica, a u pogledu rezidentstva fizičkog lica - odredbe zakona kojim se uređuje porez na dohodak građana.”

Član 14.

U članu 17. stav 1. tačka na kraju zamenjuje se zapetom i dodaju reči: „osim ako je ovim zakonom drukčije uređeno.”

U članu 17. stav 2. tačka na kraju zamenjuje se zapetom i dodaju reči: „osim ako je ovim zakonom drukčije uređeno.”

U stavu 4. reči: „stav 2.” zamenjuju se rečima: „st. 2. i 3.”

Član 15.

U članu 21. stav 1. tačka 2) reč: „zemljoradnik” zamenjuje se rečju: „poljoprivrednik”.

Posle tačke 6) dodaje se tačka 6a), koja glasi:

„6a) se na podelu imovine koja je zajednički stečena od strane supružnika za vreme trajanja braka, koja se vrši između bivših supružnika čime se uređuju njihovi imovinski odnosi u vezi sa razvodom braka;”

U stavu 2. broj: „10” zamenjuje se brojem: „30”.

U stavu 3. reč: „deset” zamenjuje se brojem: „30”.

Član 16.

U članu 22. reči: „stav 2.” zamenjuju se rečima: „st. 2. i 3.”

Član 17.

U članu 23. stav 1. tačka 4) menja se i glasi:

„4) prava svojine na motornom vozilu - osim na mopedu, motokultivatoru, traktoru i radnoj mašini, prava svojine na plovilu, odnosno prava svojine na vazduhoplovu sa sopstvenim pogonom - osim državnog;”

U tački 5) tačka i zapeta na kraju zamenjuju se tačkom.

Tačka 7) briše se.

U stavu 2. posle reči: „zakup,” dodaju se reči: „u skladu sa zakonom koji uređuje planiranje i izgradnju.”

Član 18.

Član 24. menja se i glasi:

„Član 24.

Prenosom uz naknadu, koji je predmet oporezivanja porezom na prenos apsolutnih prava, smatra se i:

- 1) sticanje prava svojine i drugih prava iz člana 23. ovog zakona na osnovu pravosnažne sudske odluke ili drugog akta državnog, odnosno drugog nadležnog organa sa javnim ovlašćenjem;
- 2) sticanje prava svojine održajem;
- 3) prenos uz naknadu celokupne imovine pravnog lica;
- 4) prodaja stečajnog dužnika kao pravnog lica - ako kupac nije preuzeo obaveze pravnog lica koje je kupio, ili je preuzeo samo deo tih obaveza.”

Član 19.

Član 24a menja se i glasi:

„Član 24a

Od oporezivanja porezom na prenos apsolutnih prava izuzima se:

- 1) prenos, odnosno sticanje apsolutnog prava iz čl. 23. i 24. ovog zakona na koji se plaća porez na dodatu vrednost, u skladu sa zakonom kojim se uređuje porez na dodatu vrednost;
- 2) prenos, odnosno sticanje apsolutnog prava iz čl. 23. i 24. ovog zakona po osnovu raspodele likvidacionog ostatka, koji se oporezuje u skladu sa zakonom koji uređuje oporezivanje dohotka građana, odnosno dobiti pravnih lica;
- 3) prenos apsolutnog prava iz člana 23. ovog zakona sa pravnog prethodnika na pravnog sledbenika u statusnoj promeni, u skladu sa zakonom kojim se uređuju privredna društva;
- 4) zamena motornog vozila, plovila, odnosno vazduhoplova izvršena u garantnom roku u skladu sa uslovima iz garancije, ako strane između kojih se zamena vrši, pored motornog vozila, plovila ili vazduhoplova koji se zamenjuju, ne daju drugoj strani i doplatu u novcu ili naknadu u drugom obliku;
- 5) sticanje prava svojine na posebnim delovima nepokretnosti deobom suvlasničke zajednice između suvlasnika u srazmeri sa njihovim suvlasničkim delovima na dan deobe;
- 6) prenos apsolutnih prava po osnovu eksproprijacije.”

Član 20.

U članu 25. stav 3. briše se.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 3.

U dosadašnjem stavu 5, koji postaje stav 4, reči: „na koje se prenosi” zamenjuju se rečima: „koje stiče”.

Dosadašnji stav 6, koji postaje stav 5, menja se i glasi:

„Kad se apsolutno pravo prenosi po osnovu ugovora o razmeni, obveznik poreza određuje se u skladu sa st. 1. do 4. ovog člana za svako apsolutno pravo iz čl. 23. i 24. ovog zakona koje je predmet razmene.”

Član 21.

U članu 27. stav 4. reči: „tač. 4), 5) i 7)” zamenjuju se rečima: „tač. 4) i 5)”.

Posle stava 4. dodaje se novi stav 5, koji glasi:

„Kod prenosa apsolutnih prava iz člana 24. tačka 4) ovog zakona poreska osnovica je:

1) tržišna vrednost koju utvrđuje nadležni poreski organ u skladu sa stavom 4. ovog člana - ako kupac nije preuzeo obaveze pravnog lica koje je kupio;

2) razlika između tržišne vrednosti iz tačke 1) ovog stava i vrednosti preuzetih obaveza na dan zaključenja ugovora - ako je kupac preuzeo deo obaveza pravnog lica koje je kupio.”

U dosadašnjem stavu 5, koji postaje stav 6, reči: „st. 1. do 4.” zamenjuju se rečima: „st. 1. do 5.”

Član 22.

U članu 29. stav 6. reči: „tačka 1a)” zamenjuju se rečima: „tačka 2)”.

Stav 7. briše se.

U dosadašnjem stavu 8, koji postaje stav 7, reči: „čl. 23. do 24a” zamenjuju se rečima: „čl. 23. i 24.”

Član 23.

U članu 31. stav 1. tačka 3) menja se i glasi:

„3) kod ulaganja apsolutnih prava u kapital privrednog društva - rezidenta Republike Srbije, u skladu sa zakonom kojim se uređuju privredna društva;”.

U tački 5) posle reči: „razmenu” dodaje se reč: „zemljišta”.

Posle tačke 8) dodaje se tačka 8a), koja glasi:

„8a) kod prodaje pravnog lica kao stečajnog dužnika - u srazmeri sa učešćem društvenog, odnosno državnog kapitala u ukupnom kapitalu tog pravnog lica;”.

Tačka 9a) menja se i glasi:

„9a) na prenos apsolutnog prava iz čl. 23. ili 24. ovog zakona na imovini ili delu imovine subjekta privatizacije, uključujući i imovinu, odnosno deo imovine subjekta privatizacije u restrukturiranju, sa subjekta privatizacije na kupca imovine u postupku privatizacije, po propisima kojima se uređuje privatizacija”.

Posle tačke 12) dodaju se tač. 12a), 12b) i 12v), koje glase:

„12a) na sticanje imovine, odnosno na ostvarivanje obeštećenja po zakonu kojim se uređuje vraćanje oduzete imovine i obeštećenje za oduzetu imovinu, odnosno po zakonu kojim se uređuje vraćanje (restitucija) imovine crkvama i verskim zajednicama;

12b) kod konverzije prava korišćenja, odnosno prava zakupa, u pravo svojine na građevinskom zemljištu, u skladu sa zakonom kojim se uređuju planiranje i izgradnja;

12v) kod sticanja prava svojine na zemljištu po osnovu komasacije;”.

U stavu 2. reč: „upotrebljavanom” briše se, a broj: „10” zamenjuje se brojem: „30”.

U stavu 3. reč: „upotrebljavanom” briše se.

U stavu 4. reč: „upotrebljavanom” na sva tri mesta briše se.

Član 24.

U članu 31a stav 1. posle reči: „prava svojine na stanu ili porodičnoj stambenoj zgradi” dodaju se reči: „(u daljem tekstu: stan)”, a posle reči: „svojinskom udelu na stanu ili porodičnoj stambenoj zgradi” reči: „(u daljem tekstu: stan)” brišu se.

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Ako kupac prvog stana kupuje svojinski udeo na stanu, pravo na poresko oslobođenje iz stava 1. ovog člana ostvaruje se u srazmeri sa svojinskim udelom u odnosu na površinu do 40 m², odnosno do 15 m²”.

Dosadašnji st. 2. i 3. postaju st. 3. i 4.

Član 25.

U članu 33. stav 2. menja se i glasi:

„Promene u toku poreske godine od značaja za visinu obaveze po osnovu poreza na imovinu ne utiču na utvrđivanje poreske obaveze za tu godinu, osim u slučaju iz člana 12. stav 3. ovog zakona.”

Član 26.

Posle člana 33. dodaje se član 33a, koji glasi:

„Član 33a

Za svrhu oporezivanja porezom na nasleđe i poklon, odnosno porezom na prenos apsolutnih prava, nasleđe i poklon koji su ostvareni – primljeni u stranoj valuti, odnosno prenos apsolutnih prava izvršen uz naknadu u stranoj valuti, konvertuje se iz strane valute u dinar, na dan nastanka poreske obaveze, po kursu za konverziju iznosa iz strane valute u dinar uređenim zakonom kojim su uređeni poreski postupak i poreska administracija.”

Član 27.

Član 34. menja se i glasi:

„Član 34.

Za imovinu koju stekne, započne ili prestane da koristi u toku godine, ili mu po drugom osnovu nastane ili prestane poreska obaveza, obveznik poreza na imovinu podnosi poresku prijavu u roku od 30 dana od dana nastanka takve promene.

Za imovinu za koju je podneo poresku prijavu u skladu sa stavom 1. ovog člana, obveznik koji vodi poslovne knjige dužan je da do 31. marta svake poreske godine podnese poresku prijavu sa utvrđenim porezom za tu godinu.

Za imovinu za koju je podneo poresku prijavu u skladu sa stavom 1. ovog člana, obveznik koji ne vodi poslovne knjige dužan je da podnese poresku prijavu do 31. januara poreske godine - ako je na toj imovini došlo do promena od uticaja na visinu poreske obaveze o kojima nisu sadržani podaci u podnetoj prijavi.

Ako fizičko lice u toku poreske godine postane obveznik koji vodi poslovne knjige dužno je da u roku od 30 dana od dana nastale promene podnese poresku prijavu za nepokretnosti koje čine imovinu u njegovim poslovnim knjigama.

Preduzetnik koji vodi poslovne knjige dužan je da za imovinu koju u toku poreske godine prestane da evidentira u poslovnim knjigama podnese poresku prijavu u roku od 30 dana od nastale promene.

Obavezu iz stava 5. ovog člana ima i preduzetnik koji u toku poreske godine prestane da bude obveznik koji vodi poslovne knjige.

Poreska prijava iz ovog člana podnosi se i za imovinu za koju obveznik ispunjava uslove za poresko oslobođenje.

Poreska prijava iz ovog člana podnosi se organu jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nepokretnost nalazi.”

Član 28.

U članu 35. stav 1. reči: „sa tačnim podacima,” brišu se, a reči: „poreske obaveze, u roku od 10 dana” zamenjuju se rečima: „poreza u roku od 30 dana”.

U stavu 3. reči: „stav 2.” zamenjuju se rečima: „st. 2. i 3.”, a reči: „osnovan, odnosno” brišu se.

U stavu 4. reči: „nije osnovan, odnosno” brišu se, posle reči: „odnosno poklona,” reč: „odnosno” zamenjuje se rečju: „ili”, a posle reči: „poklonodavac imao” reč: „odnosno” zamenjuje se rečju: „ili”.

U stavu 5. reči: „za nepokretnost podnosi poreskom organu iz stava 2. ovog člana, a poresku prijavu za pokretne stvari ili prava poreskom organu iz stava 3,” zamenjuju se rečima: „podnosi poreskom organu iz stava 3,”.

Član 29.

U članu 36. stav 1. reči: „prijavu, sa tačnim podacima, u roku od 10 dana” zamenjuju se rečima: „prijavu u roku od 30 dana”, reči: „st. 1. do 7.” zamenjuju se rečima: „st. 1. do 6.”, a reči: „utvrđivanje poreske obaveze” zamenjuju se rečima: „utvrđivanje poreza”.

U stavu 3. posle reči: „ministar” dodaju se reči: „nadležan za poslove”.

U stavu 5. reči: „osnovan, odnosno” brišu se.

U stavu 6. reči: „nije osnovan, odnosno” brišu se.

St. 7. i 8. menjaju se i glase:

„Na istovremeni prenos prava svojine na nepokretnosti i ostalih apsolutnih prava, kao i na prenos iz člana 24. tač. 3) i 4) ovog zakona prijava iz stava 1. ovog člana podnosi se poreskom organu iz stava 5, odnosno stava 6. ovog člana.,,

U slučaju iz člana 24a tačka 5) ovog zakona, u roku od 30 dana od dana zaključenja, odnosno pravosnažnosti akta kojim se vrši deoba suvlasničke zajednice, suvlasnici nepokretnosti poreskom organu iz stava 4. ovog člana podnose poresku prijavu sa dokumentacijom iz koje se može utvrditi da li je deoba izvršena u srazmeri sa idealnim suvlasničkim delovima.”

Član 30.

Član 36a menja se i glasi:

„Član 36a

Organ nadležan za overu potpisa ugovarača na ugovoru kojim se vrši prenos prava svojine na nepokretnosti, odnosno prava korišćenja građevinskog zemljišta, dužan je da nadležnom organu jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nalazi ta nepokretnost dostavi primerak ugovora najkasnije u roku od deset dana od dana overe potpisa ugovarača.

Pravosnažno rešenje kojim se oglašava naslednik nepokretnosti, odnosno pravosnažnu odluku suda o utvrđivanju prava svojine i drugih prava iz člana 2. stav 1. ovog zakona, sud je dužan da nadležnom organu jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nalazi ta nepokretnost, dostavi, u roku od deset dana od dana pravosnažnosti rešenja, odnosno odluke.

Javni beležnik dužan je da, u roku od deset dana nakon overe potpisa ugovarača na ugovoru, odnosno sačinjavanja javnobeležničkog zapisa, kojim se vrši prenos prava na nepokretnosti iz člana 2. stav 1. ovog zakona, nadležnom organu jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nalazi ta nepokretnost dostavi primerak tog ugovora, odnosno javnobeležničkog zapisa.

Dokumenti iz st. 1. do 3. ovog člana i člana 37. ovog zakona dostavljaju se u elektronskom obliku.

Jedinici lokalne samouprave koja nema tehničkih mogućnosti da dokumente iz st. 1. do 3. ovog člana prima u elektronskom obliku, o čemu obaveštava lica dužna da izvrše dostavljanje, dokumenti se dostavljaju u pisanoj formi poštom.”

Član 31.

Član 38b menja se i glasi:

„Član 38b

„Porez na imovinu utvrđuje se za kalendarsku godinu, primenom odredaba ovog zakona, kao i odluke skupštine jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se imovina nalazi o stopama poreza na imovinu, odluke kojom su određene zone (uključujući i najopremljenije zone) i akta o koeficijentima za nepokretnosti u zonama, koji važe na dan 15. decembra tekuće godine.

Za imovinu za koju poreska obaveza nastane u toku poreske godine, porez na imovinu za tu godinu utvrđuje se za period od nastanka poreske obaveze do isteka te godine, odnosno do prestanka poreske obaveze u toj godini.”

Član 32.

Član 39. menja se i glasi:

„Član 39.

Porez na imovinu obvezniku koji ne vodi poslovne knjige utvrđuje se rešenjem organa jedinice lokalne samouprave, a plaća tromesečno - u roku od 45 dana od dana početka tromesečja, na propisani uplatni račun javnih prihoda.

Do dospelosti poreske obaveze po rešenju o utvrđivanju poreza na imovinu za poresku godinu, obveznik iz stava 1. ovog člana porez plaća akontaciono - u visini obaveze za poslednje tromesečje prethodne poreske godine.

Na iznose akontacija koje nisu plaćene u roku iz stava 2. ovog člana, obveznik je dužan da plati kamatu koja se obračunava u skladu sa zakonom kojim se uređuju poreski postupak i poreska administracija.

Positivnu razliku između poreza utvrđenog rešenjem organa jedinice lokalne samouprave i akontaciono plaćenog poreza na imovinu za tromesečje za koje je poreska obaveza dospela, obveznik iz stava 1. ovog člana dužan je da plati u roku od 15 dana od dana dostavljanja prvostepenog rešenja o utvrđivanju poreza.

Ako je obveznik akontaciono platio više poreza nego što je bio dužan da plati prema obavezi utvrđenoj rešenjem, više plaćeni porez uračunava se za namirenje

dospelog neizmirenog poreza na imovinu za druge nepokretnosti, ili poreza za naredno tromesečje, ili se obvezniku vraća na njegov zahtev.

Obveznik iz stava 1. ovog člana, kome poreska obaveza nastane u toku poreske godine, dužan je da porez za tromesečje u kome je nastala poreska obaveza, plati u srazmernom iznosu od nastanka poreske obaveze do isteka tog tromesečja, u roku od 15 dana od dana dostavljanja prvostepenog rešenja o utvrđivanju poreza, a za preostala tromesečja - u roku od 45 dana od dana početka svakog od njih.

Ako rešenje za preostala tromesečja iz stava 6. ovog člana nije dostavljeno pre isteka roka od 45 dana od dana početka tromesečja – za ta tromesečja porez se plaća u roku od 15 dana od dana dostavljanja prvostepenog rešenja o utvrđivanju poreza.”

Član 33.

Posle člana 39b dodaje se član 39v, koji glasi:

„Član 39v

Obveznik koji vodi poslovne knjige utvrđuje porez na imovinu (vrši samooporezivanje) – najkasnije do 31. marta poreske godine.

Obveznik iz stava 1. ovog člana porez na imovinu plaća tromesečno, u roku od 45 dana od dana početka tromesečja, na propisani uplatni račun javnih prihoda.

Do utvrđivanja poreza za poresku godinu, obveznik iz stava 1. ovog člana porez na imovinu plaća akontaciono, u visini obaveze za poslednje tromesečje prethodne poreske godine.

Obveznik iz stava 1. ovog člana dužan je da pozitivnu razliku između utvrđenog i akontaciono plaćenog poreza na imovinu za prvo tromesečje, plati do isteka roka za podnošenje poreske prijave iz člana 34. stav 2. ovog zakona.

Na iznos akontacije koja nije plaćena u roku utvrđenom u stavu 3. ovog člana, obveznik je dužan da obračuna i plati kamatu, u skladu sa zakonom kojim se uređuju poreski postupak i poreska administracija.

Ako je iznos utvrđenog poreza na imovinu koji se plaća za prvo tromesečje poreske godine, manji od akontaciono plaćenog poreza za to tromesečje, obveznik iz stava 1. ovog člana poresku obavezu za drugo tromesečje umanjuje za iznos više plaćenog poreza za prvo tromesečje te godine.

Obveznik iz stava 1. ovog člana, kome poreska obaveza nastane u toku poreske godine, dužan je da, najkasnije u roku od 30 dana od dana nastanka poreske obaveze, utvrdi porez na imovinu za deo godine počev od nastanka poreske obaveze i da porez, za tromesečje u kome je nastala poreska obaveza, plati u srazmernom iznosu od nastanka poreske obaveze do isteka tog tromesečja.

U slučaju iz stava 7. ovog člana, za tromesečje u kome je nastala poreska obaveza porez se plaća u roku od 45 dana od dana početka tog tromesečja, a ako je poreska obaveza nastala po proteku tog roka – u roku od 15 dana od nastanka poreske obaveze, dok se za preostala tromesečja porez plaća u roku od 45 dana od dana početka svakog od njih.

Fizičko lice koje postane obveznik koji vodi poslovne knjige iz člana 34. stav 4. ovog zakona, od dana nastale promene dužno je da utvrđuje porez samooporezivanjem za imovinu koju evidentira u poslovnim knjigama, od kada organ jedinice lokalne samouprave ne utvrđuje, odnosno ne naplaćuje porez po rešenju utvrđen za period od dana nastale promene za tu imovinu.

Preduzetnik iz člana 34. st. 5. i 6. ovog zakona, od dana nastanka promene prestaje da vrši utvrđivanje poreza na imovinu samooporezivanjem, a organ jedinice lokalne samouprave od tog dana utvrđuje porez po rešenju na imovinu koja je prestala da se evidentira u njegovim poslovnim knjigama.”

Član 34.

Član 40. menja se i glasi:

„Član 40.

Porez na nasleđe i poklon i porez na prenos apsolutnih prava utvrđuju se rešenjem poreskog organa a plaćaju u roku od 15 dana od dana dostavljanja rešenja.

Poreski organ iz stava 1. ovog člana dužan je da u elektronskom obliku vodi evidenciju o ugovorenoj, odnosno tržišnoj vrednosti imovine koja je predmet oporezivanja, a Poreska uprava – Centrala dužna je da obezbedi elektronsku bazu objedinjenih podataka za teritoriju Republike Srbije.

Evidencija iz stava 2. ovog člana sadrži naročito podatke o: obvezniku, lokaciji i vrsti imovine, prijavljenoj i utvrđenoj poreskoj osnovici, te utvrđenom i naplaćenom porezu.”

Član 35.

U članu 44. stav 1. broj: „5.000” zamenjuje se brojem: „10.000” a reči: „člana 37.” zamenjuju se rečima: „čl. 36a i 37.”

U tački 1) reč: „poreskom” briše se, reči: „člana 37.” zamenjuju se rečima: „čl. 36a i 37.”, a zapeta na kraju zamenjuje se tačkom.

Tačka 2) briše se.

U stavu 2. tačka 1) menja se i glasi:

„1) odgovorno lice u državnom organu i organizaciji, organu teritorijalne autonomije, odnosno lokalne samouprave, ako na zahtev organa jedinice lokalne samouprave, u roku od 15 dana od dana prijema zahteva, taj organ ne dostavi podatke kojima raspolaže vršeći poslove iz svoje nadležnosti, a koji su od značaja za utvrđivanje poreza na imovinu, odnosno koje za te podatke jedinici lokalne samouprave naplati taksu, odnosno naknadu ili drugi trošak (član 9.);”.

U tački 2) reč: „upotrebljavanom” briše se, reč: „deset” zamenjuje se brojem: „30”, a na kraju tačka i zapeta zamenjuju se tačkom.

Tačka 3) briše se.

Član 36.

Jedinice lokalne samouprave dužne su da, nakon stupanja na snagu ovog zakona a najkasnije do 30. novembra 2013. godine, za potrebe utvrđivanja poreza na imovinu za 2014. godinu u skladu sa ovim zakonom objave:

- 1) odluku o stopama poreza na imovinu;
- 2) odluku kojom su odredile zone, sa naznakom zona koje se smatraju najopremljenijim, na svojoj teritoriji;
- 3) akt kojim su utvrdile prosečne cene odgovarajućih nepokretnosti po zonama;
- 4) akt o koeficijentima za nepokretnosti u zonama.

Ako ni u zonama, ni u graničnim zonama nije bilo prometa odgovarajućih nepokretnosti u periodu od 1. januara 2013. godine do 30. septembra 2013. godine, jedinica lokalne samouprave dužna je da, u roku iz stava 1. ovog člana, objavi prosečnu vrednost kvadratnog metra odgovarajućih nepokretnosti na osnovu kojih je za 2013. godinu utvrđena osnovica poreza na imovinu za nepokretnosti obveznika koji ne vode poslovne knjige u najopremljenijoj zoni.

Od 1. januara 2014. godine skupština jedinice lokalne samouprave može odlukom obavezati poreske obveznike koji ne vode poslovne knjige da podnesu poreske prijave, za svu ili za određenu imovinu koja je predmet oporezivanja porezom na imovinu na teritoriji te jedinice lokalne samouprave, za koju su obveznici podneli i za koju nisu podneli podneli poresku prijavu.

Član 37.

Obveznici poreza na imovinu koji ne vode poslovne knjige kojima je za poljoprivredno, odnosno šumsko zemljište, poreska obaveza nastala do dana stupanja na snagu ovog zakona, nisu u obavezi da za to zemljište podnose poresku prijavu, osim u slučaju iz člana 36. stav 3. ovog zakona.

Obveznicima poreza na imovinu (koji vode i koji ne vode poslovne knjige), kojima je do početka primene ovog zakona nastala poreska obaveza a za koju nisu podneli poresku prijavu, zbog čega im porez nije utvrđen, obavezu poreza na imovinu do 31. decembra 2013. godine, utvrđuje organ jedinice lokalne samouprave rešenjem, primenom propisa koji su bili na snazi u godini za koju se porez na imovinu utvrđuje.

Lica koja od 1. januara 2014. godine postanu obveznici poreza na imovinu u skladu sa članom 2. ovog zakona, za nepokretnosti iz člana 1. ovog zakona, na koje se do 31. decembra 2013. godine porez na imovinu nije plaćao, dužna su da nadležnom organu jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nepokretnost nalazi, podnesu poreske prijave do 31. marta 2014. godine.

Član 38.

Porez na nasleđe i poklon, odnosno porez na prenos apsolutnih prava, za čije utvrđivanje je postupak započet po propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona, utvrdiće se primenom zakona koji je bio na snazi u vreme nastanka poreske obaveze.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, rešenjem nadležnog poreskog organa obustaviće se postupak utvrđivanja poreza na nasleđe i poklon, odnosno poreza na prenos apsolutnih prava, koji je započet do početka primene čl. 12, 17, 18. i 19. ovog zakona za prenose koji primenom tih odredaba prestaju da budu predmet oporezivanja porezom na nasleđe i poklon, odnosno porezom na prenos apsolutnih prava.

Porez na nasleđe i poklon, odnosno porez na prenos apsolutnih prava, po osnovu nasleđa, poklona ili prenosa apsolutnih prava, za koji poreska obaveza nije prijavljena u propisanim rokovima pa je nastala danom saznanja nadležnog poreskog organa nakon stupanja na snagu ovog zakona, utvrdiće se i platiti primenom zakona kojim se uređuju porezi na imovinu koji je bio na snazi na dan na koji bi poreska obaveza nastala u skladu sa članom 17. st. 1. do 4, odnosno članom 29. st. 1. do 7. Zakona o porezima na imovinu („Službeni glasnik RS”, br. 26/01, 45/02-SUS, 80/02, 80/02-dr. zakon, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 i 57/12-US) da je prijavljena u propisanom roku.

Član 39.

Odredbe čl. 1. do 11. i čl. 25, 27. i 31. do 33. ovog zakona primenjivaće se od 1. januara 2014. godine, osim odredbe člana 10. stav 4. ovog zakona koja će se primenjivati od 1. januara 2016. godine.

Od 1. januara 2014. godine do 31. decembra 2015. godine porez na imovinu ne plaća se na vodno zemljište, kao i na vodne objekte za koje je izdata pravosnažna vodna saglasnost, odnosno za koje se vodna dozvola ne izdaje u skladu sa zakonom kojim se uređuju vode, osim na objekte za uzgoj riba (ribnjake).

Član 40.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.